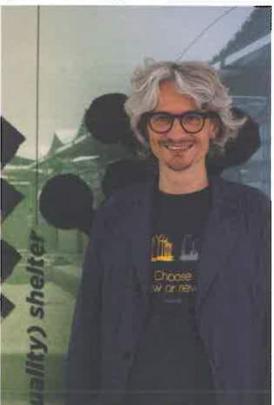
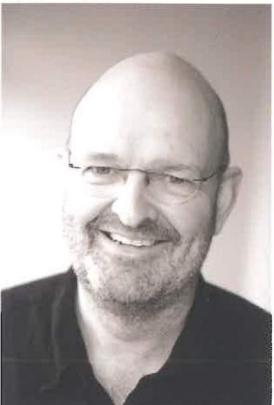
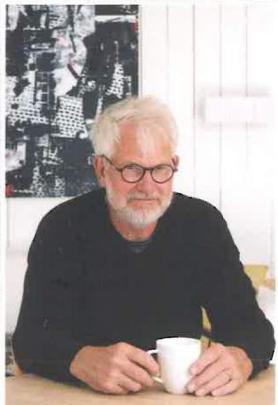
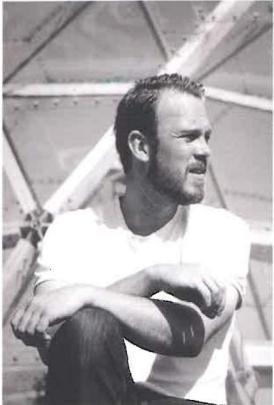
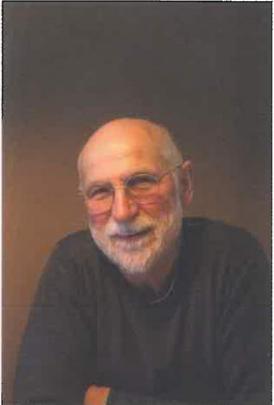


ekokuća

Nº 25

MAGAZIN ZA EKO ARHITEKTURU I KULTURU

SPECIJALNO IZDANJE KONGRES: ODRŽIVA ARHITEKTURA & ENERGETSKA EFIKASNOST



20

TARO TSURUTA _ **LÁSZLÓ FÖLDÉS** _ **GEORG W. REINBERG** _
KRISTOFFER TEJLGÅARD _ **HANS MURMAN** _ **MISCHA WITZMANN** _
EINAR JARMUND _ **LJUBOMIR MIŠČEVIĆ** _ **BOGUSŁAW BARNAS** _
DUŠAN IGNJATOVIĆ _ **ALESSIO BATTISTELLA** _ **PETRA OSTANEK** _
VLADIMIR LOVRIĆ _ **PREDSEDNIK ORGANIZACIONOG ODBORA**

alessio_battistella



ALESSIO BATTISTELLA JE SVOJE OBRAZOVANJE ZAPOČEO NA POLITEHNIČKOM UNIVERZITETU U MILANU, NAKON ČEGA JE DOKTORSKU TITULU U OBLASTI ARHITEKTURE STEKAO NA PAVIA UNIVERZITETU. OD 1999. GODINE BIO JE PREDAVAČ NA OVIM UNIVERZITETIMA, KAO I NA EVROPSKOM INSTITUTU ZA DIZAJN, NOVOJ AKADEMII LEPIH UMETNOSTI (NABA) I DOMUS AKADEMII, A TRENUȚNO PREDAJE I NA POLITEHNIČKOM UNIVERZITETU U TORINU. OD 2004. GODINE RADIO JE NA NEKOLIKO NAUČNO-ISTRAŽIVAČKIH PROJEKATA, KAO PREDSEDNIK ARCÔ – ARCHITETTURA E COOPERAZIONE, AKTIVNO UČESTVUJE U NAUČNIM ISTRAŽIVANJIMA IZ OBLASTI ODRŽIVE ARHITEKTURE U KONTEKSTU HUMANITARNIH KATASTROFA. ZAJEDNO SA TIMOM ARCÔ, SVOJA ISTRAŽIVANJA PREDSTAVIO JE NA 13. I 15. BIJENALU ARHITEKTURE U VENEZIJI. NJEGOVI RADOVI SA ARCÔ-OM OBJAVLJENI SU U MNOGOBROJnim ARHITEKTONSKIM ČASOPISIMA, I VIŠESTRUKO JE NAGRAĐIVAN. NEKA OD PRIZNANJA KOJA JE DOBIO ZA SVOJ RAD SU YOUNG TALENTS RENZO PIANO FOUNDATION AWARD I HOLCIM AWARD FOR SUSTAINABLE CONSTRUCTION.

DECA SA MNOGIH UGROŽENIH PODRUČJA ŠIROM SVETA U KOJIMA BESNE POLITIČKI, VERSKI I RASNI SUKOBI, TRAŽE PAŽNU I POMOĆ U SVAKOM TRENUKTU SVOG ŽIVOTA I ODRASTANJA I MOLE ZA MALO SVETLOSTI OD SVIH NAS NA GLOBALNOM PLANU. ARHITEKTI KOJI SE BAVE ODŽIVOM ARHITEKTUROM PREUZIMAJU ODGOVORNOST DA KREIRAJU NJIHOVU SADAŠNJOST I PROJEKTUJU NJIHOVU BUDUĆNOST.



DEČJA ZEMLJA



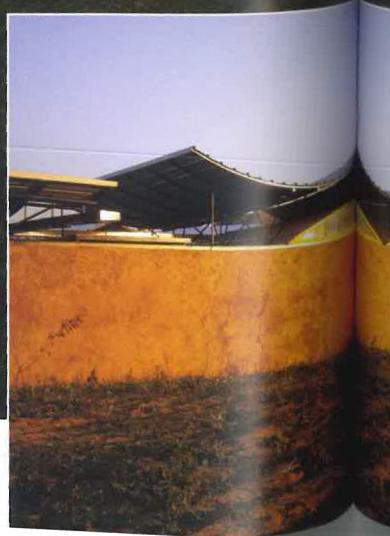
AUTORI:
ARCÒ -
ARCHITETTURA E
COOPERAZIONE
MCARCHITECTS

OBJEKAT:
DEČJI EDUKATIVNI
CENTAR

LOKACIJA:
UM EL NASSER,
POJAS GAZE

POVRŠINA OBJEKTA:
400 M²

FOTOGRAFIJA:
© ARCHIVIO ARCÒ



U pojasu Gaze, gde vlada večni nemir i pritisak zbog netrpeljivosti između Palestine i Izraela, u želji da se obezbede kvalitetniji uslovi za život žena i dece iz beduinskih zajednica, 2011. godine započela je izgradnja dečjeg centra Um al Nasser.

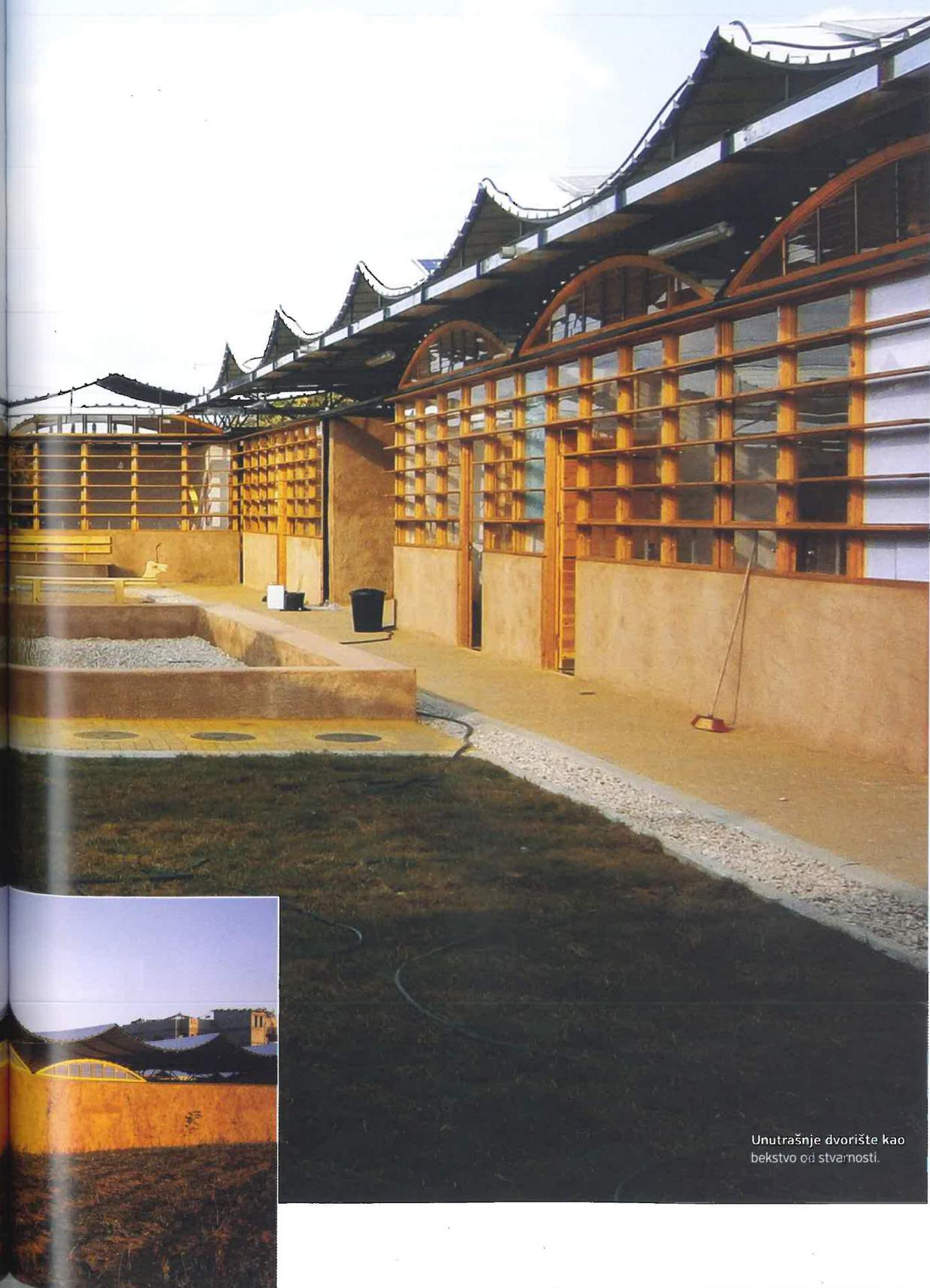
Objekat čiji su autori stručnjaci za održivu arhitekturu Studio ARCò arhitektura i kooperacija i studio MCA Mario Cucinella Architects, izgrađen je za samo nekoliko nedelja tehnikom "uradi sam". Kao građevinski materijal korišćene su vreće napunjene zemljom, tehnika koja je u ovom pustinjskom ambijentu već uspešno primenjivana na zapadnoj obali oblasti Gaze.

BEDUINSKA TRADICIJA GRADENJA

U samom procesu izgradnje učestvovala je i lokalna zajednica Um al Nasser. Ovo Društvo šatora, kako se nazivaju beduini sa severa zemlje, proterano je iz Biršeba 1948. godine i ima polunomadsku istoriju, autentičnu kulturu i zanimljivu tradiciju građenja koju neguje sve do danas.

Sa osrvtom na prošlost čiji su tragovi u pustinji još uvek vidljivi, projekat ima za cilj promovisanje ovog specifičnog lokalnog identiteta kroz reinterpretaciju beduinskog šatora - privremene strukture gde vertikalni elementi podržavaju dekorisano tkaninu, obično izrađenu od ovčije vune. Struktura šatora je podeljena na dva različita prostora: jedan

Unutrašnje dvorište kao bekstvo od stvarnosti.



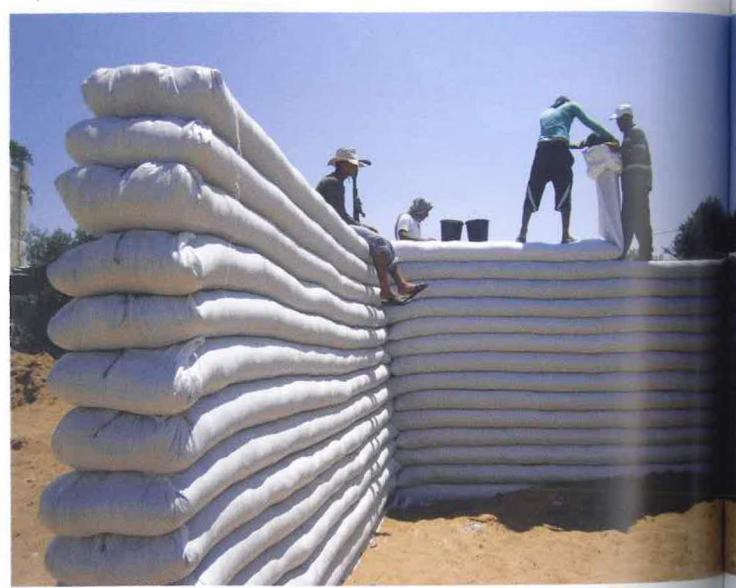


javni deo, za zajedničke aktivnosti i za prijem gostiju, i drugi privatni, za svakodnevni porodični život.

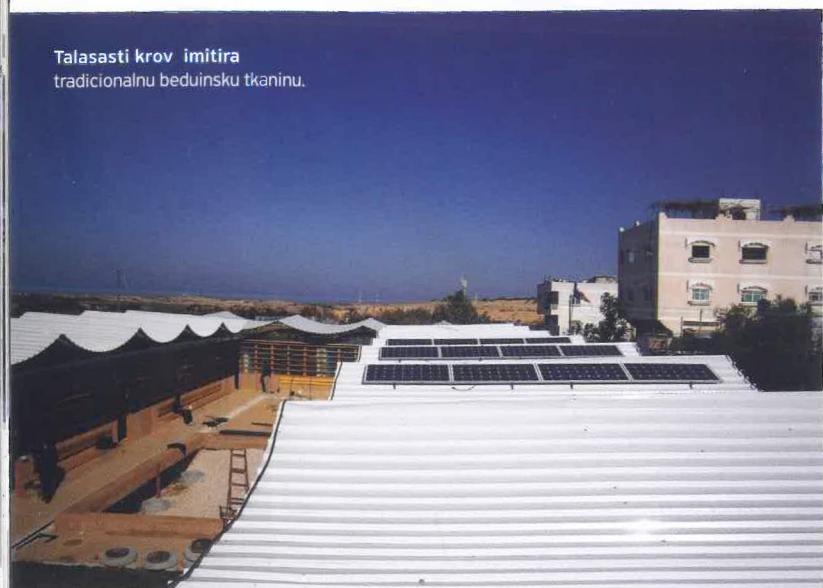
Kombinujući inovativne tehničke mogućnosti sa savremenim arhitektonskim elementima, Um al Nasser višenamenska struktura implicira ove tradicionalne karakteristike. Krov menja beduinski šator, urađen je od gvozdenih držača, savijen sam po sebi i predstavlja zamenu za dekorisanu tkaninu. Dizajn horizontalnih linija beduinskih tkanina se čita kroz sistem drvenih brisoleja koji kontrolišu sunčeve zračenje i čine ambijent otvorenim i osvetljenim sa unutrašnje strane.

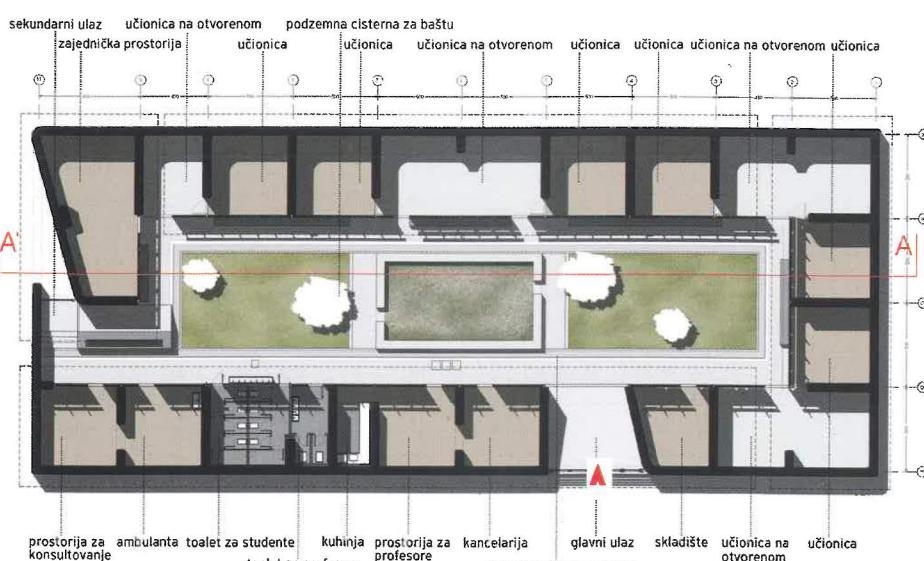
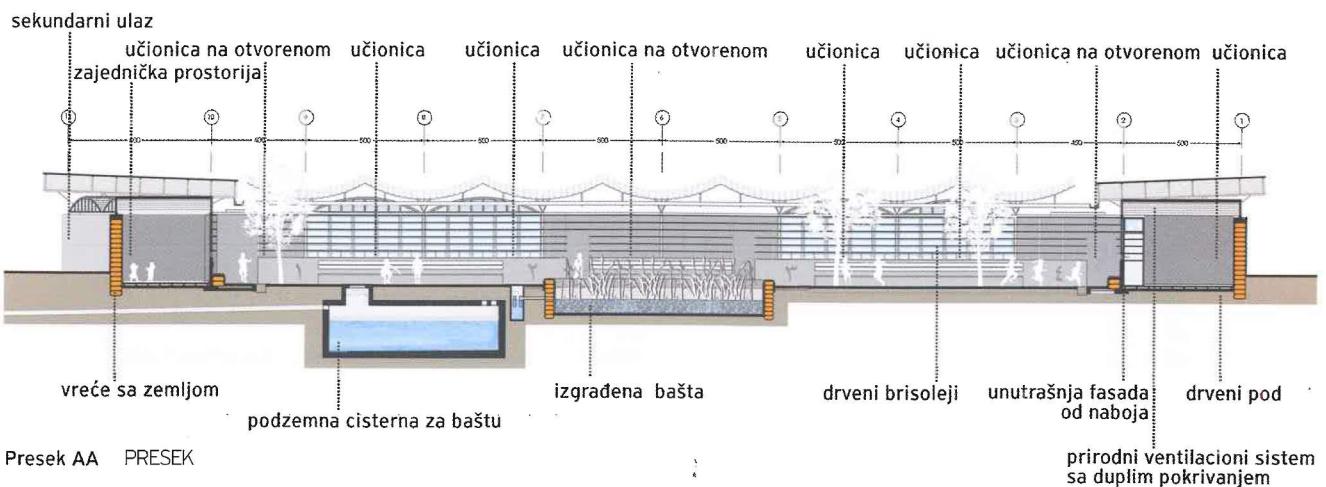
Zidovi koji okružuju centralno dvorište i učionice izgrađeni su od vreća napunjenih zemljom tako zvanom "earthbags" tehnikom, koju je 1980-tih prvi put koristio Nader Kalili. Izolacioni zidovi omalterisani blatom okružuju područje obdaništa u kome se deca igraju i uče, imitirajući tako oazu u kojoj su zaštićena od spoljašnjih dešavanja.

Dečji centar je delimično ukopan prizemni objekat koji pokriva površinu od 400m². Čine ga šest učionica, biblioteka prostorija za dekana i učitelje, prostor za prijem, laboratorijski za psihomotorne aktivnosti, multifunkcionalni prostor, ambulanta i toalet. Veličina svake učionice je 25 m² i može da primi oko 25-oro dece. Dečja

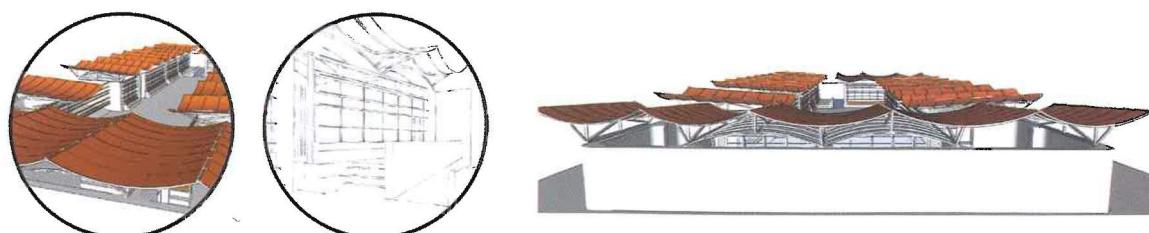
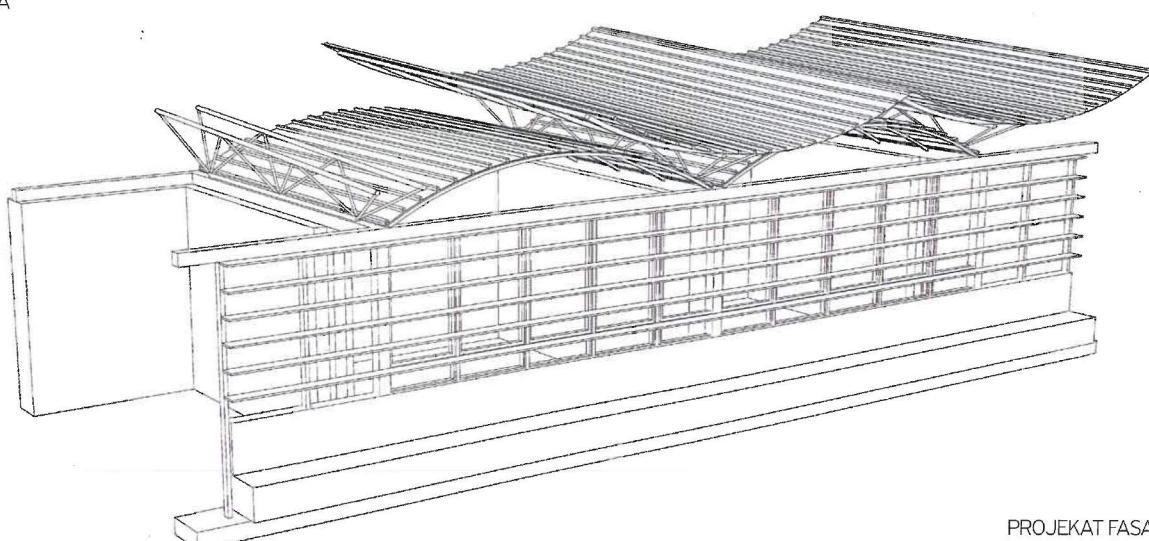


Talasasti krov imitira tradicionalnu beduinsku tkaninu.





PODRUČJE KAO ŠTO JE ZONA GAZE KARAKTERIŠE NEDOSTATAK URBANISTIČKOG PLANIRANJA, ŠTO JE IZMEĐU OSTALOG POSLEDICA STALNIH SUKOBA U KOJIMA STRADAJU NEVINI I RUŠI SE POSTOJEĆE. SVE ŠTO SE IZGRADI, POSLE IZBIJANJA RATA BUDE PORUŠENO, I ONDA SVE POČINJE IZ POČETKA.







Dečji kutak mira

zemlja nudi prostor i usluge porodicama, savetovanja i kurseve za održavanje zdravog života i mira.

EKOLOŠKI UTICAJ

Projekat beduinske škole predstavlja arhitektonski model za palestinski građevinski sektor. Pravi je primer ekološke arhitekture koja je od malog postigla mnogo bazirajući se na 'low tech' rešenju i niskom budžetu. Ovakav projekat jednostavno je objasniti i primeniti i moguće ga je lako replicirati u sličnim kontekstima.

Upotreba zemlje i drveta smanjuje prisustvo materijala koji imaju negativan uticaj na životnu sredinu. Prirodni ventilacioni sistem održava nižu unutrašnju temperaturu i optimalan hidro-toplotni komfor, čime se obezbeđuje prijatnost boravka i rada. Sistem dvostrukog krova aktivira konvektivne pokrete i razmenu vrućeg i hladnog vazduha sa dna, dok fotonaponski paneli koriste njegov nagib i proizvode električnu energiju čineći objekat održivim.

Centar je opremljen sistemom za sakupljanje kišnice koja se u podzemni rezervoar sliva sa krova i koristi se za regeneraciju unutrašnjeg zelenila. Zastakljenje je izvedeno korišćenjem plastične mase, jer zbog eventualnih eksplozija u okolini postoji mogućnost da se deca povrede.

Područje kao što je zona Gaze karakteriše nedostatak urbanističkog planiranja, što je između ostalog posledica stalnih sukoba u kojima stradaju nevini i ruši se postojeće. Sve što se izgradi, posle izbijanja rata bude porušeno, i onda sve počinje iz početka. Nažalost, slično fatamorgani nestao je i ovaj projekat kada su ga pustinjski rendžeri u jednom danu srušili.

Deca Um al Nasser su dobila i izgubila svoj san. Ali život uvek teče dalje, pun je preokreta i stvara iznova prostor za neka nova preduzetništva. Isti tim arhitekata nastavio je svoju plemenitu misiju i nakon ovog tragičnog gubitka izgradio je nedavno novi vrtić istih funkcija, ali u drugačijem obliku i na drugom mestu.

tek KATARINA TOMIĆ

Posledica stalnih sukoba jeste da sve ono što se izgradi, posle izbijanja rata bude i porušeno.

